

NADPH-OXIDÁZ ÉS PEROXIDÁZ ENZIMEK VIZSGÁLATA
EMLŐS SEJTEKBEN

GEISZT MIKLÓS
SEMMELWEIS EGYETEM
ÁLTALÁNOS ORVOSTUDOMÁNYI KAR
ÉLETTANI INTÉZET

BUDAPEST
2011

1. Bevezetés	3
2. Tudományterületi háttér	3
2.1 Reaktív oxigén származékok (ROS)	3
2.2 A NADPH oxidáz (Nox) enzimek családja	4
2.3 A peroxidáz enzimekről	5
3. Célkitűzések	6
4. Kísérleti megközelítés	7
5. Az új tudományos eredmények összefoglalása	10
6. Az eredmények gyakorlati jelentősége	13
7. Saját közlemények	13
7.1 Az értekezés alapjául szolgáló közlemények	13
7.2 Az értekezés témájához kapcsolódó közlemények	15

1. Bevezetés

Amikor reaktív oxigén származékokról vagy szabadgyökökről hallunk, akkor gyakran e molekulák előnytelen tulajdonságai kerülnek előtérbe és joggal érezzük, hogy célszerű elkerülni a találkozást ezekkel a vegyületekkel. A reaktív oxigén származékok rövidítésének hangzása a ROS szintén nem éppen előnyös tulajdonságokat sejtet. A reaktív oxigén származékokról korábban valóban azt gondolták, hogy kizárólag káros hatásokkal rendelkeznek és ennek valószínűleg az a magyarázata, hogy ROS elleni védekezés mechanizmusait korábban írták le, mint a szabályozott ROS termelés jelenségét. Az elmúlt néhány évtized kutatásai azonban egyértelműen kimutatták, hogy ezeknek a molekuláknak számos fontos, fiziológias funkciója is van. Az MTA doktori értekezésem főszereplői a reaktív oxigén származékok; az elmúlt bő tíz évben kísérleteim a ROS képződésének és hatásainak vizsgálatára irányultak.

2. Tudományterületi háttér

2.1 Reaktív oxigén származék (ROS)

A reaktív oxigén származékok (ROS) olyan oxigénből kialakuló molekulák, amelyek igen hatékonyan reagálnak az élő szervezetek különböző alkotóelemeivel. Az oxigénből kialakuló legfontosabb reaktív oxigén származékok a szuperoxid ($O_2^{\cdot-}$), a hidrogén-peroxid (H_2O_2) és a hidroxil-gyök ($\cdot OH$) a szinglet oxigén ($^1O_2$), valamint az ózon (O_3). Ezen molekulákat gyakran emlegetik szabadgyökként is, azonban csak a szuperoxid és a hidroxil-gyök tekinthető szabadgyököknek, ugyanis ezek a molekulák tartalmaznak párosítatlan elektront a külső elektronhéjukon. A reaktív oxigén származékok nitrogén monoxiddal

reagálva reaktív nitrogén származékokat képezhetnek. Ezek közül legfontosabb a peroxinitrit (ONOO $\cdot$), amely a szuperoxidból és a nitrogén monoxidból képződik.

A ROS szintézisének kiindulási molekulája legtöbbször a szuperoxid anion, amely a molekuláris oxigénből alakul ki egy elektron felvételével. A molekula kiemelkedő reakcióképességét a párosítatlan elektron jelenléte magyarázza. A ROS fontos tulajdonsága, hogy igen hevesen lép reakcióba a szervezet különböző alkotóelemeivel, amit gyakran azok szerkezet- és funkcióváltozása követ. Régebben azt gondolták, hogy a különböző molekulák ROS-al történő reakciója mindenképpen az adott molekula károsodásához, funkcióvesztéséhez vezet. Mára azonban egyértelművé vált, hogy a módosulás gyakran fiziológias folyamat része, ami sokszor reverzibilis. A szabályozott fehérjemódosítás különösen a H_2O_2 -re jellemző, amelynek a jelátviteli folyamataiban játszott szerepe mára egyértelművé vált.

2.2 A NADPH oxidáz (Nox) enzimek családja

A sejtekben zajló szabályozott ROS termelésért a NADPH oxidáz (Nox) enzimek felelősek. A Nox enzimek szinte minden többsejtű élőlényben előfordulnak, ami bizonyítja, hogy a ROS szabályozott termelése általános jelenség az élővilágban.

Emlős sejtekben a szabályozott ROS termelésre az első példa a fagocita sejtek ún. oxidatív robbanása (respiratory burst) volt, amelyért a fagocitákban kifejeződő NADPH-oxidáz felelős. Az oxidatív robbanás az a jelenség, melynek során a fagocitáló fehérvérsejtek oxigénfogyasztása jelentősen fokozódik. Kezdetben úgy gondolták, hogy ennek magyarázata a kórokozók bekebelezéséhez szükséges „extra” energia termelése, azonban a fokozott

oxigénfogyasztás érzéketlennek bizonyult a mitokondriális légzés gátlószereire. Később derült fény arra, hogy az extra oxigénfogyasztás szuperoxid termelésére fordítódik és a folyamat kulcsfontosságú a kórokozók elpusztításában. Az elmúlt tíz évben különféle szövetekben több, a fagocita-oxidázzal homológ enzimet fedeztek fel, melyeket ma a NADPH-oxidázok Nox enzimes családjaként ismerünk. Az enzimes családnak emlősökben összesen hét tagja van: a Nox1, Nox2, Nox3, Nox4 és Nox5 fehérjék, valamint a Duox1 és a Duox2. A Nox fehérjék működésük során elektront transzportálnak a NADPH-ról a molekuláris oxigénre, ami szuperoxid anion képződését eredményezi. A NADPH-oxidázok által katalizált reakció tehát a következő:

2.3 A peroxidáz enzimekről

A szuperoxidból képződő H_2O_2 élő szervezetekben kialakuló hatásai gyakran peroxidáz enzimek közvetítésével jönnek létre. A peroxidáz enzimes család tagjai egyaránt megtalálhatók prokariótákban, gombákban, növényekben és állatokban. A hem-kötő peroxidázoknak két szupercsaládjá létezik. Az egyik szupercsaládba a gomba, növényi és bakteriális peroxidázok tartoznak. A másik, az állati peroxidázok szupercsaládjá, amelynek tagjai az evolúció folyamán az előbb említett enzimektől függetlenül alakultak ki és váltak hasonló enzimatis funkcióval rendelkező fehérjékké. Az állati peroxidázok heme-t köté fehérjék, amelyek különböző szubsztrátok oxidálását katalizálják H_2O_2 jelenlétében. Az állati peroxidázok molekuláris szerkezete nagymértékben konzervált az élővilágban, a peroxidázok által katalizált reakció pedig számos biokémiai illetve élettani folyamatban alapvető jelentőségű. Az állati peroxidázok közé tartozik a

mieloperoxidáz (MPO), laktoperoxidáz (LPO), eozinofil peroxidáz (EPO), tireoperoxidáz (TPO) és a peroxidazin (PXDN). Az MPO a neutrofil granulociták terméke, amely hipó képzésén keresztül vesz részt a baktériumok és gombák elpusztításában. Az EPO az eozinofil granulociták granulumaiban található, és az MPO-hoz hasonlóan a kórokozók, azon belül is a különböző paraziták elpusztításában játszik szerepet. Az LPO különböző exokrin szekréciókban, tejben, nyálban és könnyben található nagy mennyiségben és a nyálkahártyákhoz kötődő immunitás fontos szereplője. Az eddig ismertetett peroxidázoktól eltérően a TPO nem immunvédekező folyamatokban, hanem hormonszintézisben fontos, a PXDN pedig a *Drosophila* extracelluláris mátrixának szintézisében játszik szerepet.

3. Célkitűzések

1. A fagocita oxidáz aktiválódásának végső lépéseiről már meglehetősen sokat tudunk, azonban az enzimes komplex összeállításához vezető jelátviteli útvonalak kevésbé ismertek. A plazmamembrán receptorokon keresztül ható és az oxidázt aktiváló stimulusokra jellemző, hogy az intracelluláris Ca^{2+} -szint emelkedését hozzák létre. Nem volt világos azonban, hogy a Ca^{2+} -szignálnak milyen szerepe van a szuperoxidtermelés elindításában. Munkánkban ezért célul tűztük ki annak megismerését, hogy a neutrofil granulocitákban kialakuló Ca^{2+} -szignálnak milyen szerepe van a NADPH oxidáz aktivációjában.

2. A Rac kis G fehérje aktivációja elengedhetetlen az aktív fagocita oxidáz enzimes komplex összeállításához. A Rac nukleotid-kötő állapotának módosítása tehát a szuperoxidtermelés szabályozásának lehetőségét jelenti. A Rac GTP-áz

aktivitását GTP-áz aktiváló fehérjék (Rac-GAP fehérjék) modulálják, azonban a neutrofil granulocitákban található Rac-GAP fehérjéről nagyon keveset tudunk. Ezért célul tűztük ki a neutrofil granulocitákban található Rac-GAP aktivitású fehérjék jellemzését.

3. Régóta ismert volt, hogy ROS termelésre nemcsak a fagocita sejtek, hanem számos más sejtfeleség is képes. A nem-fagocita sejtek ROS termelésének enzimatis hátere azonban ismeretlen volt. Munkánkban célul tűztük olyan, korábban ismeretlen enzimek azonosítását és jellemzését, amelyek képesek ROS előállítására.

4. A Nox enzimek gyakran működnek együtt peroxidáz enzimekkel, ahol a peroxidázok felhasználják a Nox fehérjék által termelt szuperoxidból kialakuló H_2O_2 -t. Az állati peroxidázok közül a laktoperoxidáz és a peroxidazin enzimek vizsgálatát tűztük ki célul. Azért esett erre a két enzimre a választásunk, ugyanis az esetükben felmerült annak a lehetősége, hogy szerepük lehet az extracelluláris mátrix oxidatív módosításában.

4. Kísérleti megközelítés

ROS termelés mérése: A szuperoxidtermelést fotometriás úton a ferricitokróm c festék szuperoxid dizmutáz (SOD) érzékeny redukciója alapján mértük. Ez a módszer elsősorban a fagocita oxidáz aktivitásának vizsgálatára alkalmas, mert az nagy mennyiségben termel szuperoxidot. A szuperoxidtermelést érzékenyebb, kemilumineszcens módszerrel is mértük a Diogenes nevű reagens felhasználásával. H_2O_2 termelés mérésére az Amplex Red technikát használtuk,

ahol a torna peroxidáz H_2O_2 jelenlétében fluoreszcens terméké oxidálja az Amplex Red reagentst.

Intracelluláris Ca^{2+} -koncentráció mérése: Az intracelluláris Ca^{2+} -koncentráció méréséhez a Fura-2 Ca^{2+} -érzékeny fluoreszcens festéket használtuk.

Poliklonális antitestek előállítása: A poliklonális antitestek előállításához szükséges antigéneket GST fúziós fehérje formájában állítottuk elő *E. coli* baktériumokban és affinitás kromatográfia segítségével tisztítottuk meg a sejtek lizátumából. Az immunizálás során standard immunizálási protokollt alkalmaztunk. A célfehérjére specifikus antitesteket GST-vel kimerített szérumból, affinitás kromatográfia segítségével tisztítottuk meg. A szérumot és a tisztított antitestet Western blot kísérletekben teszteltük.

A GTP-áz és Rac-GAP aktivitás mérése: A Rac GTP-áz aktivitását nitrocellulóz filterhez való kötődés segítségével mértük. A neutrofil granulociták citoszolikus és membrán frakcióinak Rac-GAP hatású fehérjéit overlay technikával vizsgáltuk.

mRNS detektálási technikák: Az mRNS expressziót Northern blot, kvantitatív PCR (QPCR) és *in situ* hibridizáció technikákkal vizsgáltuk.

A korábban ismeretlen Nox homológok és szabályozó fehérjék klónozásának menete: A korábban ismeretlen szekvenciákat a Génbank EST (Expressed Sequence Tags) adatbázisában történt homológia kutatás segítségével azonosítottam. Az EST adatbázis használatának előnye volt, hogy ez az adatbázis cDNS szekvenciákat tartalmaz és a humán genom szekvenáló

projektek befejezése előtt ez volt a genom expresszáldó részét legjobban reprezentáló adatbázis. Homológ szekvenciák azonosítása után elemeztük a homológia fokát és az adott mRNS expressziós mintázatát. A klónozást általában olyan sejtvonalból vagy szövetből végeztük, amely az expressziós vizsgálatok eredménye alapján nagy mennyiségben tartalmazta az adott mRNS-t.

Fehérje detektálási technikák: A fehérjéket sejtliázátumból specifikus antitestek felhasználásával, Western blot technika segítségével mutattuk ki. Ha nem rendelkezünk az adott fehérjére specifikus antitesttel, akkor epitóppal jeleztük a fehérjét és az epitópot felismerő antitestet használtunk a kísérleteinkben. A fehérjék sejten, illetve szöveten belüli elhelyezkedését immuncitokémia, illetve immunhisztokémia segítségével vizsgáltuk. Az intracelluláris lokalizációt konfokális mikroszkópia segítségével határoztuk meg.

Heterológ expressziós technikák: Fehérjék heterológ expressziójára legtöbb esetben a pcDNA3.1 emlős expressziós vektort alkalmaztuk. A plazmidok transzfekcióját Genepor, Fugene vagy Lipofectamine 2000 transzfekciós reagens segítségével végeztük el. A tranziens expressziós kísérletekben a transzfekció után 24-48 órával vizsgáltuk a sejteket. A Nox4-et stabilan expresszáló sejtek létrehozásánál Geneticinnel végeztük a szelekciót és a sejtek kihígítása után rezisztens klónokat izoláltunk. Az izolált klónokat kiterjesztettük és a Nox4 expresszióját RT-PCR illetve Northern blot technikák segítségével ellenőriztük.

Génexpressziót gátló (knock-down) kísérletek: Ezekben a kísérletekben antiszenz oligonukleotidok vagy siRNS-ek segítségével gátoltuk a génexpressziót. A Duox1

expresszió gátlására légúti epithel sejtekben foszfotioát antiszenz oligonukleotidokat alkalmaztunk, amelyeket Oligofectamine transzfekciós reagens segítségével juttattunk a sejtekbe. A siRNS technikát alkalmazó kísérleteinkben Stealth siRNS-t alkalmaztunk, amit RNAiMAX transzfekciós reagens segítségével juttattunk a sejtekbe. Az siRNS-es kísérletekben a génexpresszió gátlásának hatékonyságát Western blot segítségével ellenőriztük.

5. Az új tudományos eredmények összefoglalása

1. Kimutattuk, hogy a fiziológiás tartományban létrejövő Ca^{2+} -szignál önmagában nem elégséges a neutrofil granulociták szuperoxidtermelésének aktiválásához. Azt is kimutattuk, hogy a receptor agonista fMLP, Ca^{2+} -szignál hiányában is képes a NADPH-oxidáz aktiválására, azonban a maximális stimuláló hatás csak emelkedett Ca^{2+} -szint mellett jön létre.

2. Saját kísérletes és irodalmi adatok alapján új hipotézist dolgoztunk ki a krónikus granulomatózis betegségben megfigyelhető neutrofil granulocita funkciózavar magyarázatára.

3. Neutrofil granulociták membránban elhelyezkedő Rac-GAP fehérjét vizsgálva kimutattuk, hogy a sejtek membránjában megtalálható a p50Rho-GAP és ez a fehérje felelős a membrán domináns, renaturálható Rac-GAP aktivitásáért, azonban a natív membránpreparátum Rac-GAP aktivitásában nem játszik szerepet.

4. Kimutattuk, hogy a Nox1 nem rendelkezik mitogén aktivitással és az expressziója fokozódik colon tumor sejtek differenciálódása folyamán. Megállapítottuk, hogy a Nox1 képes együttműködni a fagocita oxidáz citoszolikus komponenseivel.

5. Azonosítottuk a Nox1 colon epithel sejtekben expresszáldó citoszolikus regulátorait, a NOXO1 és NOXA1 fehérjéket. Leírtuk a NOXO1 és NOXA1 mRNS-ek expressziós mintázatát és kimutattuk, hogy a fehérjék hatékonyan támogatják a Nox1 enzim működését.

6. Azonosítottuk a NADPH oxidáz 4 (Nox4) enzimet és kimutattuk, hogy a Nox4 nagy mennyiségben expresszáldik a vesében, ahol a vesetubulusok epithel sejtjeiben található. Felvetettük, hogy a Nox4 szerepet játszhat a vese oxigénérzékelésében.

7. Kimutattuk a Duox fehérjék expresszióját nyálmirigyben, a vastagbélben és a nagyobb légutakban. Megállapítottuk, hogy a légutak epithel sejtjei Duox-függő módon H_2O_2 -ot termelnek. Felállítottuk a Duox-LPO védekező rendszer modelljét.

8. Kimutattuk, hogy a Duox1 expresszáldik urothel sejtekben és megállapítottuk, hogy a Duox1 felelős a sejtek Ca^{2+} -szignál által aktivált H_2O_2 termeléséért. Kimutattuk, hogy a Duox1 szerepet játszik a húgyhólyag fiziológiás nyomás válaszainak kialakításában.

9. Jellemeztük a LPO ditrozinképző aktivitását és megállapítottuk, hogy az enzimnek ez az aktivitása alkalmas sejtek H_2O_2 termelésének mérésére.

10. Kimutattuk, hogy a PXDN fehérje rendelkezik peroxidáz aktivitással és a sejtek endoplazmás retikulumában található. Megállapítottuk, hogy miofibroblaszt differenciálódás során nő a PXDN expressziója és a fehérje szekretálódik az extracelluláris térbe. Megállapítottuk, hogy ez az eddig ismeretlen mátrixképző mechanizmus aktiválódik vesefibrózis kialakulása során.

6. Az eredmények gyakorlati jelentősége

A fagociták ROS termelésének megváltozása fontos szerepet játszik különböző betegségek kialakulásában. Számos kísérleti adat utal arra, hogy fagocita oxidáz elégtelen vagy fokozott működése egyaránt problémát okozhat. Joggal feltételezhetjük tehát, hogy ez a nem-fagocita sejtekben található Nox fehérjék működésére is igaz lehet. Az általunk elsőként azonosított Nox4-ről kimutatták, hogy szerepet játszik a tüdőfibrózis kialakulásában és egy, a Nox4-et és Nox1-et gátló gyógyszerjelöltet a közeljövőben fognak kipróbálni a diabéteszes vesekárosodás gyógyításában (forrás: www.genkyotex.com). A Duox-LPO védekező rendszer azonosításának szintén lehet gyakorlati jelentősége. A dolgozatomban korábban említettem, hogy cisztás fibrózisban csökken a légutak antibakteriális aktivitása. A közeljövőben indul egy olyan készítmény kipróbálása, amely részben ennek a védekező rendszernek a stimulálásán keresztül javítaná a CF-es légutak antibakteriális aktivitását (forrás: www.alaxia-pharma.eu).

7. Saját közlemények

7.1 Az értekezés alapjául szolgáló közlemények

1. **Geiszt M.**, Szeberényi B.J., Káldi K., Ligeti E., Role of different sources of calcium in the regulation of superoxide production of human neutrophil granulocytes. *Free Radical Biology and Medicine* (1999) 26, 1092-1099. **IF: 4.079**
2. **Geiszt M.**, Dagher M.C., Molnár G., Havasi A., Faure J., Paclet M.H., Morel F., Ligeti E. Characterization of Rac GTP-ase activating proteins (Rac-GAP) in human neutrophil granulocytes. *Biochem. J.* (2001) 351, 851-858. **IF: 4.326**
3. **Geiszt M.**, Kapus A., Ligeti E. Chronic granulomatous disease: more than the lack of superoxide? *J. Leukoc. Biol.* (2001) 69, 191-196. **IF: 4.516**

4. **Geiszt M.**, Lekstrom K., Brenner S., Hewitt S.M., Dana, R., Malech H.L., Leto T.L. NAD(P)H oxidase 1, a product of differentiated colon epithelial cells, can partially replace gp91^{phox} in the regulated production of superoxide by phagocytes. (2003) *J. Immunol.* 171, 299-306. **IF: 6.702**
5. **Geiszt M.**, Lekstrom K., Witta J., Leto T.L. Proteins homologous to p47^{phox} and p67^{phox} support superoxide production by NADP(H) oxidase 1 in colon epithelial cells. (2003) *J. Biol. Chem.* 278, 20006-20012 **IF: 6.482**
6. **Geiszt M.**, Lekstrom K., Leto T.L. Analysis of mRNA transcripts from the NAD(P)H oxidase 1 (Nox1) gene. Evidence against production of the NOH-1S transcript variant. (2004) *J. Biol. Chem.* 279, 51661-8 **IF: 6.355**
7. Ueyama T., **Geiszt M.**, Leto T.L. Involvement of Rac1 in activation of multicomponent Nox1- and Nox3-based NADPH oxidases. (2006) *Mol. Cell. Biol.* 26, 2160-74. **IF: 6.773**
8. **Geiszt M.**, Leto T. L. The Nox family of NAD(P)H oxidases: Host defense and beyond. (2004) *J. Biol. Chem.* (2004) 279, 51715-8 **IF: 6.355** (összefoglaló közlemény)
9. **Geiszt M.**, Kopp J.B., Várnai P., Leto TL. Identification of Renox, an NAD(P)H-oxidase in kidney. *Proc. Natl. Acad. Sci. USA.* (2000) 97, 8010-8014. **IF: 10.789**
10. **Geiszt M.**, Witta J., Baffi J., Lekstrom K., Leto T.L. Dual oxidases represent novel hydrogen peroxide sources supporting mucosal surface host defense. (2003) *FASEB J.* 17, 1502-1504. **IF: 7.172**
11. Donkó Á., Péterfi Z., Sum A., Leto T., **Geiszt M.** Dual oxidases (2005) *Philos. Trans. R. Soc. Lond. Biol. Sci.* 360, 2293-300. **IF: 3.510** (összefoglaló közlemény)
12. **Geiszt M.** NADPH oxidases: new kids on the block. (2006) *Cardiovasc. Res.* 71, 289-99. **IF: 4.997** (összefoglaló közlemény)
13. Donkó A., Ruisanchez E., Orient A., Enyedi B., Kapui R., Péterfi Z., de Deken X., Benyó Z., **Geiszt M.** Urothelial cells produce hydrogen peroxide through the activation of Duox1. *Free Radic. Biol. Med.* (2010) 49, 2040-8. **IF: 5.707**

14. Donkó A., Orient A., Szabó P.T., Németh G., Vántus T., Kéri G., Orfi L., Hunyady L., Buday L., **Geiszt M.** Detection of hydrogen peroxide by lactoperoxidase-mediated dityrosine formation. (2009) *Free. Radic. Res.* 43, 440-5. **IF: 2.215**

15. Péterfi Z., Donkó A., Orient A., Sum A., Prókai A., Molnár B., Veréb Z., Rajnavölgyi E., Kovács K.J., Müller V., Szabó A.J., **Geiszt M.** Peroxidase is secreted and incorporated into the extracellular matrix of myofibroblasts and fibrotic kidney. (2009) *Am. J. Pathol.* 175, 725-35. **IF: 5.673**

8.2 Az értekezés témájához kapcsolódó közlemények

1. Mócsai A., Bánfi B., Kapus A., Farkas Gy., **Geiszt M.**, Buday L., Faragó A., Ligeti E. Differential effects of two tyrosine kinase inhibitors and an inhibitor of the mitogen-activated protein kinase cascade on degranulation and superoxide production of human neutrophil granulocytes *Biochem. Pharmacol.* (1997) 54, 781-789. **IF: 2.443**

2. Ligeti E., **Geiszt M.** Medical Importance of small GTP-binding proteins (Hungarian) *Orvosi Hetilap* (1999) 140, 2385-2391. **IF: -**

3. Molnár G., Dagher M. C., **Geiszt M.**, Settleman J., Ligeti E. Role of prenylation in the interaction of Rho-family small GTPases with GTPase activating proteins. *Biochemistry* (2001) 40, 10542-10549. **IF: 4.114**

4. Káldi K., Szeberényi J., Rada B.K., Kovács P., **Geiszt M.**, Mócsai A., Ligeti E. Contribution of phospholipase D and a brefeldin A sensitive ARF to chemoattractant induced superoxide production and secretion of human neutrophils. *J. Leukoc. Biol.* (2002) 71, 695-700. **IF: 4.132**

5. Rada B.K., Geiszt M., Van Bruggen R., Német K., Roos D., Ligeti E. Calcium signalling is altered in myeloid cells with a deficiency in NADPH oxidase activity. *Clin. Exp. Immunol.* (2003) 132, 53-60. **IF: 2.347**

6. Rada B.K., **Geiszt M.**, Káldi K., Timár C., Ligeti E. Dual role of phagocytic NADPH oxidase in bacterial killing. (2004) *Blood* 104, 2947-53. **IF: 9.782**

7. Rada B.K., **Geiszt M.**, Hably C., Ligeti E. Consequences of the electrogenic function of the phagocytic NADPH oxidase (2005) *Philos. Trans. R. Soc. Lond. Biol. Sci.* 360, 2293-300. **IF: 4.997** (összefoglaló közlemény)

8. Sirokmány G., Szidonya L., Káldi K., Gáborik Z., Ligeti E., **Geiszt M.** Sec14 homology domain targets p50RhoGAP to endosomes and provides a link between Rab and Rho GTPases. (2006) *J. Biol. Chem.* 281, 6096-105. **IF: 5.808**

9. Leto TL, **Geiszt M.** Role of nox family NADPH oxidases in host defense. (2006) *Antioxid. Redox. Signal.* 8(9-10), 1549-61. **IF: 4.232** (összefoglaló közlemény)

10. Orient A., Donkó A., Szabó A., Leto TL., **Geiszt M.** Novel sources of reactive oxygen species in the human body. (2007) *Nephrol Dial. Transplant.* 22, 1281-8. **IF: 3.167** (összefoglaló közlemény)

11. Enyedi B, Várnai P, Geiszt M. Redox state of the endoplasmic reticulum is controlled by Ero1L-alpha and intraluminal calcium. (2010) *Antioxid. Redox. Signal.* 13, 721-9. **IF: 8.209**

12. Borbély G., Szabadkai I., Horváth Z., Markó P., Varga Z., Breza N., Baska F., Vántus T., Huszár M., Geiszt M., Hunyady L., Buday L., Órfi L., Kéri G. Small-Molecule Inhibitors of NADPH Oxidase 4. (2010) *J. Med. Chem.* 53, 6758-62 **IF: 5.207**

13. Petheo G.L., Orient A., Baráth M., Kovács I., Réthi B., Lányi A., Rajki A., Rajnavölgyi E., **Geiszt M.** Molecular and functional characterization of Hv1 proton channel in human granulocytes. *PLoS One.* (2010) 5, e14081. **IF: 4.411**